

donderdag 1 december

Lezen: 1 Timoteüs 2:1-7

Allereerst vraag ik dat er voor alle mensen gebeden wordt.

1 Timoteüs 2:1a

Intro: Bezig zijn met de kern

Vreemd is dat, nietwaar? Paulus heeft al een hoofdstuk lang van alles geschreven aan de jonge kerkleider Timoteus, maar hoofdstuk 2 begint hij opeens met: 'Allereerst...' Blijkbaar bedoelt hij niet dat dit het eerste is wat hij zegt. Nee, het gaat hier om het leven in de kerk. Wat moet daarin voorop staan? Wat moet een kerk 'allereerst' doen? Zorgen voor aansprekende preken, goede muziek of een wervend getuigenis? Nee dus. Het eerste wat een kerk heeft te doen is bidden.

In die kern van kerk-zijn, het eendrachtige gebed dus, heeft het Onze Vader altijd een grote rol gespeeld. In een wijd verspreid onderwijsboekje van de vroege kerk stond de aanbeveling om het Onze Vader dagelijks drie keer te bidden. Kerkleiders van alle tijden adviseerden om het gebed in publieke samenkomsten te gebruiken. In praktisch alle liturgische bundels is het Onze Vader opgenomen.

Dat is niet voor niets. Wanneer bidden de allereerste opdracht is voor christenen, dan hebben we het nodig dat we daarin geoefend worden! Natuurlijk is er alle ruimte om te bidden in je eigen woorden. Maar wanneer je je gebedsleven slechts laat vormgeven door wat er in je opkomt, zul je merken dat de glans er al snel vanaf gaat. Laat Jezus je de woorden aanreiken, koester de schat die is doorgegeven, en leer ervan! Dat is wat we deze maand gaan doen. Ga je mee op die ontdekkingsreis?

Gebed: Heer, geef mij het verlangen naar de omgang met U!

Zingen: GK (2017) Gezang 249

Zon op 08:25, onder 16:31 – Maan op 14:11, onder 00:08
Volle maan 8 december

vrijdag 2 december

Lezen: Lucas 6:12-16

Heer, leer ons bidden!

Lucas 11:1

Intro: Masterclass

Een masterclass is een (kortdurende) opleiding door iemand die ergens heel goed in is. Veel jonge voetballers en voetbalsters dromen ervan een keer mee te trainen met Lionel Messi. Veel muzikanten zouden alles overhebben voor een repetitie samen met U2. Beginnende sterrenkundigen zouden dolgraag een tijdje meelopen met Heino Falcke. Maar wat nu als je goed je wilt leren bidden? Bij wie moet je dan zijn? Het antwoord is misschien niet verrassend: bij Jezus. Wanneer je de evangeliën doorleest en speciaal op het gebed van Jezus let, dan gaat het je opvallen: Jezus is voortdurend in contact met zijn Vader. Je vindt Jezus biddend bij zijn doop, biddend voordat Hij zijn discipelen uitkiest, je vindt Hem biddend in de vroege ochtend en midden in de nacht. Jezus bidt bij het graf van Lazarus, Hij bidt in de tuin van Getsemane, je vindt Jezus zelfs nog biddend aan het kruis: 'Heer, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.' Niet vreemd dus dat wanneer de discipelen dit zien, ze langzaam maar zeker gaan verlangen naar een gebedsleven zoals dat van Jezus. 'Heer, leer ons bidden!'

Niet omdat ze niet konden bidden; als vrome joden hadden ze dat heus wel geleerd, thuis en in de synagoge. Maar ze zien dat het gebed van Jezus anders is: intiem, doorleefd, vertrouwend. In die uitroep van de discipelen zit hun verlangen: 'Heer, leer ons bidden *zoals U!*'

Wil jij je deze maand openstellen voor een masterclass gebed van Jezus?

Gebod: Heer Jezus, leer mij bidden!

Zingen: Psalm 62:1, 4

Zon op 08:27, onder 16:31 – Maan op 14:23, onder 01:30
Volle maan 8 december

Lezen: Lucas 11:1-4

Bid daarom als volgt.

Lucas 11:1

Intro: Minder is meer

Deze maand krijgen we gebedsonderwijs van Jezus. Maar waar beginnen we dan? Daar waar Jezus begint. Wanneer de discipelen uitroepen 'Heer, leer ons bidden!' dan volgt een (schijnbaar) eenvoudig en kort gebed; wij kennen het als het Onze Vader.

Hoewel het schijnbaar simpel en kort is, zit er ongekend veel diepte en gebedsvreugde in. Dat zie je al een beetje oplichten op de twee momenten waarop Jezus dit gebed geeft. In Lucas 11 zegt Jezus: 'Wanneer jullie bidden, zeg dan...' Ofwel: zeg Mij maar gewoon na. Doe wat ik doe. In Matteus 5 is zijn woordkeuze anders: 'Bid daarom als volgt...' Je kunt dat ook zo vertalen: 'Bid daarom aan de hand van deze woorden.' Ofwel: laten deze woorden het geraamte van je gebed zijn, waar je zelf het vlees aan toevoegt.

Volgens Jezus is het Onze Vader dus een gebed voor beginners én gevorderden. En dat gebedsonderwijs hebben zowel beginners als gevorderden ook echt nodig. Wanneer we bidden op gevoel, zijn onze gebeden regelmatig een haastig opgeschreven boodschappenlijstje. Mede daarom voelt bidden misschien ook voor jou meer als een verplicht nummertje dan als iets waar je naar uitkijkt. Ontdek dan in het Onze Vader opnieuw wie je Vader is (aanhef), je Heer (eerste drie beden) en je Redder (tweede drie beden). Ontdek wat volgens Jezus de verlangens van jouw hart zijn en hoe die je gebed mogen vormgeven. Leren bidden van Jezus: eenvoudig en toch rijk. Minder is meer.

Gebed: Leer mij Heer, de rijkdom van uw gebed!

Zingen: GK (2017) Gezang 180 a t/m d

Zon op 08:28, onder 16:30 – Maan op 14:35, onder 02:49
Volle maan 8 december

zondag 4 december

Lezen: Matteüs 6:5-13

Bid daarom als volgt: 'Onze Vader, die in de hemel is.'

Matteüs 6:9a

Onze Vader: Taal en relatie

Stel je voor: je loopt buiten op straat en een oudere meeneer botst per ongeluk tegen je aan. Ik hoop niet dat je dan zegt: 'Kijk uit waar je loopt, ouwe!' Dat is niet erg respectvol. Maar stel nu dat het je vader is, waar je een hele goede band mee hebt? Dan zou juist die zin 'kijk uit waar je loopt, ouwe!' wel eens heel veel genegenheid kunnen uitdrukken. De taal waar je elkaar mee aanspreekt, heeft alles te maken met de onderlinge relatie. En dat is precies waar Jezus ons hier bij wil bepalen. Het verschil tussen christenen en niet-christenen is niet dat de ene groep wel bidt en de andere niet. In Matteüs 6 zijn het juist de heidenen die veel (en lang) bidden. 'In de loopgraven zijn geen heidenen' zeggen we weleens. Iedereen doet weleens een schietgebedje. Het grote verschil is echter welke taal je gebruikt. Want dat zegt alles over je relatie met God.

Jezus had dit gebed kunnen beginnen met 'Onze Schepper' of met 'Onze Koning' of met 'Onze Rechter'. Dat zijn allemaal bijbelse beelden voor God uit het Oude Testament. Maar dat doet Hij niet. Hij leert ons zeggen: Onze Vader. En dat bepaalt ons bij onze relatie met God. Dit ben je: zijn kind. Je hoeft je niet naar Hem toe te bidden met je vele woorden, zoals de heidenen. Jij mag tegen de allerhoogste God 'Vader' zeggen!

Gebed: Dank U Vader, dat ik uw kind mag zijn!

Zingen: Nieuwe Liedboek 886

Zon op 08:29, onder 16:30 – Maan op 14:48, onder 04:07
Volle maan 8 december

Lezen: Psalm 103:9-18

***Wie deze woorden van mij hoort en ernaar handelt,
kan vergeleken worden met een verstandig man.***
Matteüs 7:24

Onze Vader: Gehoorzamen

Vandaag staan we stil bij een tweede aspect van die aanspraak 'Vader'. 'Vader' zeggen tegen God drukt voor ons vooral intimiteit en betrokkenheid uit. En dat klopt ook helemaal. Daarom opent Psalm 103 ook zo prachtig met allereerst vergeving, genade, vernieuwing. Dat is wat Vader wil geven aan zijn kinderen! Maar behalve intimiteit drukt de aanspraak 'Vader' ook gehoorzaamheid uit. Dat is een aspect wat voor ons moderne mensen wat minder voor de hand ligt, maar voor de mensen uit Jezus' tijd zeker wel. De vaders stonden in die tijd voor gezag en autoriteit. Deze aanspraak is een bewuste keuze van Jezus. Hij sluit de Bergrede af met een oproep tot gehoorzaamheid. En ook in Psalm 103 vind je een Vader die kinderen zoekt die ontzag voor Hem hebben (vs. 17), zich houden aan zijn verbond en naar zijn geboden leven (vs. 18). Kortom: kinderen die gehoorzaam zijn aan het woord dat Hij spreekt (vs. 20)

Nee, Vader is geen Sinterklaas die ons verlanglijstje vervult. Hij vraagt gehoorzaamheid van zijn kinderen. Niet pas op het moment dat wij er zin in hebben, of wanneer we geestelijk genoeg zijn, maar gewoon nu, vandaag. Vader verlangt ernaar dat zijn vergeving en genade ook in ons handelen zichtbaar wordt. Dan gaat het goede leven stromen!

Want zó wil God werken: niet buiten ons om, maar door ons heen. Hij schakelt jou helemaal in. Is dat niet prachtig?

Gebed: Vader, geef mij de wil om U te gehoorzamen!

Zingen: Psalm 86:6

Zon op 08:31, onder 16:29 – Maan op 15:02, onder 05:25
Volle maan 8 december

dinsdag 6 december

Lezen: 1 Johannes 4:17-21

De liefde laat geen ruimte voor angst, volmaakte liefde drijft angst uit.

1 Johannes 4:18

Onze Vader: Geen angst en boosheid

Ben je weleens boos geweest op God? Je hebt zo vaak (en zo lang) gebeden of je moeder die vervelende ziekte mocht overleven, maar ze is toch gestorven. Waar was God? Heeft Hij soms niet naar je geluisterd? En: ben je weleens bang geweest voor God? Je Bijbel ligt al tijdenlang stof te happen en ook aan bidden ben je al heel lang niet toegekomen. Of het moeten die paar schietgebedjes zijn toen je de trein dreigde te missen. En nu? Als je heel eerlijk bent, ben je bang om te bidden. God ziet je aankomen...

Beide emoties (zowel de boosheid als de angst) zijn heel begrijpelijk. Ik herken ze ook in mijn eigen gebedsleven. Maar als je goed kijkt, zie je dat ze beide miskennen dat God je Vader is. Komt je boosheid niet ten diepste voort uit het idee dat je ergens recht op hebt, na al je intense gebeden? 'Ik heb me goed gedragen, nu moet U zich ook aan de afspraken houden!' En komt je angst niet voort uit precies hetzelfde idee? 'Ik heb me niet gedragen, nu zult U wel niks meer met me te maken willen hebben.' Zowel angst als boosheid miskennen God als Vader.

Ontdek vandaag opnieuw dat je 'Vader' mag zeggen tegen de allerhoogste God. Je bent zijn kind, en niets wat je doet kan dat veranderen! Vader: dat is een woord dat je gebedsleven een diepe intimiteit en vreugde geeft!

Gebed: Vader, drijf de boosheid en angst uit, en laat uw liefde ervoor in de plaats komen.

Zingen: GK (2017) Gezang 160

Zon op 08:32, onder 16:29 – Maan op 15:20, onder 06:42
Volle maan 8 december

Lezen: Psalm 98

Bedenk toch, hoe groot de liefde van de Vader is!

1 Johannes 3:1

Onze Vader: Hem loven

God verdient onze lof. Niet voor niets spreken we Hem aan met 'Onze Vader *in de hemel*'! Je mag God aanspreken met Vader, maar daarmee is Hij niet omlaaggehaald. Hij is de God van hemel en aarde, die de hele schepping doet zingen. Hij is de God die trouw blijft aan wat Hij heeft beloofd, ook al maakt zijn volk er een potje van. Hij is degene die ziet wat er in deze wereld gebeurt en écht recht zal doen. Wat een God!

Jezus geeft het Onze Vader in de Bergrede. En daar speelt deze lof op de Vader een belangrijke rol. Wanneer Jezus ons aanmoedigt tot een aantrekkelijke levensstijl, dan is dat 'opdat de mensen eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel'. En wanneer Jezus ons leert dat we niet te koop moeten lopen met onze geestelijke daden, dan is dat 'omdat jullie Vader die in het verborgene ziet, je ervoor zal belonen'. Christelijk leven is, in een notendop, leven voor de Vader. Hem loven met hart, mond en handen.

Het mooie is dat die lof geen plicht is, een last die op je drukt, maar iets wat voortkomt uit verwondering. Want er is niets vanzelfsprekends aan dat je Vader mag zeggen. Daarvoor heeft Jezus al zijn heerlijkheid afgelegd, is Hij arm geworden en aan het kruis gegaan. Je hebt er niks voor hoeven en kunnen doen. Het is de verwondering over de liefde van deze God, die je drijft. Wat kun je anders, dan Hem eer bewijzen?

Gebed: Vader, leer mij steeds weer zien hoe ongekend goed U bent!

Zingen: Psalm 98:1

Zon op 08:33, onder 16:28 – Maan op 15:43, onder 07:59

Volle maan 8 december

Verjaardag H.K.H. Prinses Catharina-Amalia (2003)

donderdag 8 december

Lezen: Matteüs 6:25-34

Zoek eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden.

Matteüs 6:33

Uw naam: Revolutie

In 1530 publiceerde Nicolaas Copernicus een revolutionaire stelling. Hij meende dat de heersende gedachte dat de zon om de aarde draaide, helemaal verkeerd was. Het was andersom: de aarde draaide om de zon. Dat klinkt (zeker in onze tijd) niet bijzonder revolutionair. Toch was het dat wel. Copernicus draaide de gedachte dat de mens (en dus de aarde) het centrum is van dit heelal, helemaal om.

Jezus brengt een soortgelijke revolutie teweeg wanneer Hij het Onze Vader geeft. Dat gebed bestaat, na die aanhef, uit twee drietallen: uw naam, uw koninkrijk, uw wil, is het eerste drietal. En het tweede drietal: ons brood, onze zonden, onze verlossing. De revolutie die hierin zit is natuurlijk de volgorde van deze drietallen. Wij zouden graag beginnen met datgene wat wij allemaal nodig hebben, maar juist dat laat Jezus even wachten. Dit gebed begint niet met onze prioriteiten, maar met de prioriteiten van de Vader. En zo doet Jezus voor de spirituele wereld hetzelfde als wat Copernicus deed voor de materiële wereld.

Zo laat Jezus ons met dit gebed de diepste bedoeling ervan zien. Nee: gebed is niet allereerst bedoeld om God in beweging te krijgen. Het is net andersom: christelijk gebed begint bij jou als bidder. Bidden is vragen of God zijn prioriteiten tot jouw prioriteit wil maken. Ben jij daar klaar voor?

Gebed: Vader, laat uw verlangen steeds meer ook het mijne worden!

Zingen: Liedboek 473

Zon op 08:34, onder 16:28 – Maan op 16:15, onder 09:11
Volle maan 05:08

Lezen: Jesaja 6:1-3

Heilig, heilig, heilig is de Heer van de hemelse machten. Heel de aarde is vervuld van zijn majesteit.

Jesaja 6:3b

Uw naam: Heiligen?

Wanneer je als toerist het Wembley-stadion in Londen bezoekt, mag je zo'n beetje overal komen. In de kleedkamers, op de tribunes, in de catacomben; alles mag je zien en betreden. Alles, behalve het gras. Er wordt dan ook wel gesproken over het 'heilige gras' van Wembley.

Met dat woord begint ook het Onze Vader: laat uw naam geheiligd worden. En met deze illustratie, van het heilige gras van Wembley, probeer ik de betekenis van dat woord 'geheiligd' in beeld te brengen. Datgene wat we heiligen, is datgene wat we als het allerbelangrijkste beschouwen. Op Wembley is dat dus het gras. Maar zo hebben we allemaal ons eigen heilige gras. Misschien is dat in jouw leven je baan, je huwelijk, de waardering van anderen, of nog weer iets heel anders. Het is in elk geval iets, want wij mensen hebben nu eenmaal een centrum nodig. Of we nu wel of niet gelovig zijn: mensen heiligen altijd iets.

Dat is belangrijk. Want ons heilige gras bepaalt de richting van ons leven. Het is als het ware het stuur. Stel je voor dat op Wembley het gras niet heilig zou zijn, maar de stoelen. Dan zou het gras zou juist de plek zijn waarvandaan je die stoeltjes eens mag bewonderen. Daarom zet Jezus juist deze bede voorop. Hij leert ons ermee te bidden om een heilzame richting voor ons leven: Vader, leer mij om U voorop te zetten in mijn leven!

Zingen: Opwekking 520 of Nieuwe Liedboek 263

Zon op 08:36, onder 16:28 – Maan op 16:58, onder 10:15
Laatste kwartier 16 december

zaterdag 10 december

Lezen: Exodus 3:1-15

***Wij loven U o God, wij loven U, uw naam is ons nabij,
uw wonderen gaan van mond tot mond.***

Psalm 75:1

Uw naam: Naam en faam

Een kind krijgt een naam omdat ouders die mooi vinden, om iemand te vernoemen en ook: om kinderen te bevestigen in hun uniciteit. Vandaar moderne namen als Bickel, Achilles of Mensje. In de tijd van de Bijbel ligt dat wat anders. Een naam heeft daar te maken met iemands levensloop, met iemands bestemming. Isaak betekent 'Hij die lacht' en inderdaad: lachen speelt een grote rol in de levensloop van Isaak. Jakob betekent 'bedrieger' – gedurende zijn hele leven speelt bedriegen en bedrogen worden een grote rol. Naam en faam liggen in de Bijbel heel dicht bij elkaar.

Ditzelfde, en dan in nog sterkere mate, is er aan de hand voor de God van de Bijbel. We bidden 'laat *uw naam* geheiligd worden'. Daarmee leert Jezus ons niet om God met de juiste titel aan te spreken. We bidden ook niet of God ons wil helpen om niet te vloeken. Jezus leert ons met deze bede om door te steken naar Gods karakter.

Het is geen toeval dat God zijn bijzondere naam – Ik ben die Ik ben – openbaart wanneer Hij zijn volk gaat bevrijden. Dat is zijn diepste identiteit: bevrijder! Wij heiligen (bijna) altijd goede dingen in ons leven. Gezin, werk, geld: er is in de kern niks mis mee. Maar er is een probleem: ze kunnen het gewicht van die eerste plaats niet dragen. Wanneer je ze heiligt, maken ze je uiteindelijk slaaf. Maar Gods karakter kan dat gewicht wél dragen. Hij is een bevrijdende God, zichtbaar in zijn Zoon Jezus Christus.

Zingen: GK (2017) Psalm 8a

Zon op 08:37, onder 16:28 – Maan op 17:53, onder 11:07
Laatste kwartier 16 december

zondag 11 december

Lezen: Filippenzen 2:5-11

Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat.
Filippenzen 2:9

Uw naam: Hoe dan?

In dat bijzondere gedeelte dat vandaag voor ons ligt, komt de nederigheid én grootheid van God helemaal samen. Enerzijds wordt ons hier verteld dat God zichtbaar is geworden in het gezicht van Jezus Christus. Hij is de minste van alle mensen geworden en heeft de liefde van de Vader laten zien door de meest schandelijke dood te sterven die er bestond voor jood en Griek. Anderzijds is nu juist dit de grote God waarvoor de hele schepping zal buigen. Want aan Jezus zal de ‘naam die elke naam te boven gaat’ geschonken worden. Daarmee bedoelt Paulus de naam die door joodse mensen niet uitgesproken wordt, de naam waar we gisteren bij stilstonden: Jahwe, in de NBV: HEER. In het gezicht van Jezus komt Gods onuitsprekelijke liefde dichtbij.

Wanneer je je afvraagt hoe je ooit recht kunt doen aan Gods grote, heilige naam, dan is dit het startpunt. Hierom heeft God Hem de naam aller namen geschonken: omdat Jezus niet Zichzelf zocht, maar kwam om te dienen. Ik heb het gevoel dat we in een tijd leven waarin daaraan veel behoefte is. Niet aan de woorden van het evangelie – elk jaar is *The Passion* live op tv. Wel aan een demonstratie van het evangelie: nederige dienst, zelfverloochening, onvoorwaardelijke liefde. Jezus’ nederige weg gaan is Gods grote naam heiligen. Klein is het nieuwe groot.

Gebed: Vader, geef mij de moed en het verlangen om Jezus’ weg te gaan.

Zingen: Opwekking 378 of Psalm 75:1, 3, 4

Zon op 08:38, onder 16:27 – Maan op 18:58, onder 11:46
Laatste kwartier 16 december

maandag 12 december

Lezen: Matteüs 4:12-17

Vanaf dat moment begon Jezus zijn verkondiging. 'Kom tot inkeer' zei Hij, 'want het koninkrijk van de hemel is nabij!'

Matteüs 4:17

Uw koninkrijk: Vergeten centrum

Wat kwam Jezus eigenlijk doen? Sommige mensen zullen zeggen: onze zonden vergeven – en dat is natuurlijk waar. Anderen zullen zeggen: Hij gaf ons een voorbeeld om na te volgen – en ook daarin hebben zij gelijk. Weer anderen: Hij komt ons een leven geven na dit leven – en ook dat klopt. Toch is het opvallend dat Jezus geen van deze drie dingen noemt wanneer Hij zijn verkondiging op aarde begint. Zijn boodschap is: 'Het koninkrijk van de hemel is nabij!'

Wat is dat, een koninkrijk van de hemel? In elk geval niet totaal iets anders dan vergeving van zonden, een weg om te gaan, eeuwig leven – het is al die dingen. Maar het is ook meer. Het koninkrijk omvat het werk, de aanwezigheid van de Koning – Jezus zelf. En breekt met Jezus inderdaad niet een koninklijk leven aan? Mensen van allerlei slag schuiven zomaar bij Hem aan tafel. Kinderen en vrouwen ontvangen van Hem een volwaardige plek. Zieken en blinden genezen. Voeten worden gewassen. Mensen worden uitgedaagd om zijn weg van radicale liefde te gaan. Wat een leven!

Laat uw koninkrijk komen – dat is je biddend uitstrekken naar dit koninklijke leven van Jezus. Je vraagt God om tekenen van dat koninkrijk, want dit koninkrijk hoeft jij niet te stichten. Het is er al, het is vlakbij. Je hoeft het alleen nog te zoeken.

Gebed: Heer Jezus, laat mij zien waar uw koninkrijk in mijn leven doorbreekt!

Zingen: GK (2006) Gezang 38

Zon op 08:39, onder 16:27 – Maan op 20:09, onder 12:14
Laatste kwartier 16 december

Lezen: Jesaja 52:7-10

Hoe welkom is de vreugdebode die over de bergen komt aangesnel, die vrede verkondigt en goed nieuws brengt, die redding aankondigt en tegen Sion zegt: 'Je God is koning!'

Jesaja 52:7

Uw koninkrijk: Verlangen!

Biddende mensen zijn bange mensen. Dat is althans de gangbare opvatting van een hoop mensen. Wanneer we bang zijn voor de dingen die ons kunnen overkomen in het leven, gaan we bidden. Als we dingen niet kunnen verklaren, zoals vroeger donder en bliksem, schreeuwen we het uit naar (een) god. Bidden is een vlucht, een uitweg uit de realiteit.

Wanneer er één bede is in het Onze Vader die lijnrecht ingaat tegen deze gedachte, dan is het wel het gebed 'laat uw koninkrijk komen'. Dat heeft namelijk niks te maken met angst, maar alles met verlangen. Het is het verlangen van zo ongeveer het hele Oude Testament. Na koning David gaat het bergafwaarts met het volk Israël. De hoop dat God eindelijk een koning aanstelt die in ontzag voor Hem leeft, wordt steeds sterker.

En dan is Hij daar: Koning Jezus. Niet bepaald de koning die we verwachtten! Jezus sticht zijn koninkrijk niet door een wonderlijke toverspreuk, maar door de weg te gaan van zelfopofferende liefde. Hij had talloze vijanden, ontmoette haat, geweld en onbegrip, maar bleef liefde geven, tot in de dood aan toe. Voor deze bede moet je lef hebben! Durf je mee te bidden dat dit koninklijke leven ook in jou gestalte krijgt?

Gebed: Heer, help me om niet bang te zijn, maar te verlangen naar uw koninkrijk!

Zingen: GK (2017) Gezang 239

Zon op 08:40, onder 16:27 – Maan op 21:21, onder 12:35
Laatste kwartier 16 december

woensdag 14 december

Lezen: 1 Petrus 2:11-12

Leid te midden van de ongelovigen een goed leven.

1 Petrus 2:12a

Uw koninkrijk: Vandaag

Een tijd geleden zat ik samen met een groep vrienden op een oranjecamping in Duitsland. Zo'n camping is voor voetbalfans die geen kaartje hebben voor de wedstrijd, maar wel iets van de sfeer rond het Nederlands elftal willen meemaken. Op die oranjecamping hing inderdaad een Nederlandse sfeer: er klonk muziek van André Hazes, overal wapperde de kleur oranje, er werd Nederlandse kost geserveerd, noem maar op. Waar mensen van het koninkrijk der Nederlanden samenkomen, daar stralen ze ook iets van dat koninkrijk uit, wil ik maar zeggen.

Dit heeft te maken met die bede 'laat uw koninkrijk komen'. Je bent een burger van het koninkrijk van de hemel! En als burger van dat koninkrijk bid je of het goede leven dat met Jezus is aangebroken, nu ook door jou heen zichtbaar mag worden. Je bidt om een levensstijl die anderen aantrekt, vraagt om burgers die het koninkrijk op een attractieve manier uitstralen en zo nieuwe burgers aantrekken. Niet om een kerk die kerkje speelt, maar om een kerk die lééft.

Deze opdracht lijkt veel te groot. Maar realiseer je dan: het is een gebed. Het is het verlangen van Jezus zelf, de Koning van het koninkrijk. Hij wil het geven. Niet te snel gaan rennen en vliegen dus. Eerst de handen ophouden, zodat het een gave blijft, en geen opgave wordt.

Gebed: Heer Jezus, laat uw koninkrijk komen – ook door mij heen!

Zingen: Psalm 34:1, 6

Zon op 08:41, onder 16:27 – Maan op 22:34, onder 12:51
Laatste kwartier 16 december

donderdag 15 december

Lezen: Matteüs 25:31-46

Wanneer de Mensenzoon komt, omstraalt door luister en in gezelschap van alle engelen, zal Hij plaatsnemen op zijn glorierijke troon.

Matteüs 25:31

Uw koninkrijk: Morgen

Bidden om de doorbraak van het koninkrijk van God is een dringend gebed. Want je bidt niet alleen voor de zichtbaarheid van dat koninkrijk vandaag – je strekt je ook uit naar de definitieve doorbraak wanneer de Heer terugkomt. Je bidt ermee, nuchter gezegd, om het einde van de wereld. De dag dat de koning zal plaatsnemen op zijn troon en recht zal spreken.

Wat zal het geweldig zijn, wanneer dat goede leven – waar je soms al wat van proeft, een klein beetje – op een dag in zal zijn volheid doorbreekt! Hoe zou het zijn om Jezus zelf te ontmoeten, om zijn stem te horen, welkom te worden geheten door Hemzelf in zijn koninkrijk? Een rijk waarin eindelijk recht gedaan wordt, nadat mensen eeuwenlang elkaar onrecht hebben aangedaan?

Maar het is ook bidden voor een moment dat voor sommige mensen huiveringwekkend zal zijn. De komst van het koninkrijk is ook de dag waarop de schapen van de bokken gescheiden worden. Daarom is het een urgent gebed. Niet triomfantelijk: ik word gered en jij niet! Nee, we smeken of God hen die verloren dreigen te gaan wil redden. Je kind. Je man. Je schoondochter. Of misschien wel: jij zelf. Hij, de levendmakende God, kan het.

Gebed: Heer Jezus, laat zien, aan ieder die U niet kent, hoe goed het is om met U als Koning te leven!

Zingen: GK (2017) Gezang 228

Zon op 08:42, onder 16:27 – Maan op 23:46, onder 13:04
Laatste kwartier 16 december

vrijdag 16 december

Lezen: Jakobus 4:13-17

U zou moeten zeggen: Als de Heer het wil, zullen we dit of dat doen.

Jakobus 4:15

Uw wil: Geen eitje

De bekende Amerikaanse predikant Tim Keller zei ooit dat de bede 'uw wil geschiede' de nachtmerrie is van moderne mensen. Want, zo legde hij uit, wij mensen leven vandaag met twee veronderstellingen: dat we recht hebben op een aangenaam leven, en dat we het recht hebben op controle over ons eigen leven. Ons leven moet aangenaam zijn, en we moeten het zelf onder controle hebben. Bepaald geen gebakken eitje dus, om dan 'laat uw wil gebeuren' te bidden! Toch zou het wel eens kunnen dat wij mensen vandaag daar zo uniek niet in zijn. Jakobus spreekt in zijn brief zijn hoorders namelijk precies hierop aan. Hij spreekt mensen aan die geld willen verdienen (een aangenaam leven leiden) en die nu al precies weten hoe het gaat lopen (die de controle willen hebben). Blijkbaar zitten wij mensen gewoon zo in elkaar. Herkenbaar?

Het Onze Vader is Jezus' gebedsonderwijs. En natuurlijk vinden we dan ook dingen terug die we moeilijk vinden, die we nog niet kunnen. Het zou eerder verbazend zijn als het gebed dat Jezus ons in de mond legt, precies overeenkomt met wat wij zelf ook al dachten! Geen makkelijke weg dus. Maar wel een prachtige! Jezus leert ons onszelf biddend over te geven aan Hem. Wat een vrijheid, als je afstand kunt doen van je rechten!

Gebed: Help mij Heer, om dit gebed te bidden!

Zingen: Liedboek 432

Zon op 08:42, onder 16:28 – Maan op --, onder 13:16
Laatste kwartier 09:56

zaterdag 17 december

Lezen: Efeziërs 5:1-14

Volg dus het voorbeeld van God, als kinderen die Hij liefheeft, en ga de weg van de liefde.

Efeziërs 5:1

Uw wil: Echte liefde

Neem eens een koppel in gedachten met een goede relatie. Een stel waarvan je denkt: ik zie gewoon aan ze dat ze van elkaar houden! Wat is het geheim van hun goede relatie? Wat is het recept? Natuurlijk gaat het om tijd voor elkaar hebben, leuke dingen doen samen, praten, bij elkaar passen, noem maar op. Maar op een dieper niveau is het volgens mij dit: ze zijn echt geïnteresseerd in het belang van de ander. Ze willen weten waar de ander behoefte aan heeft, wat de ander drijft. Ze zijn niet steeds hun eigen zin aan het doordrijven, maar vragen juist: 'Wat wil jij?'

Bij 'laat uw wil gebeuren' denk je al snel aan gehoorzaamheid aan God, onderwerping aan Hem zelfs misschien, maar niet zo snel aan liefde. Het bovenstaande voorbeeld laat zien dat dat niet klopt. Het zoeken van de wil van God heeft juist te maken met de liefde! Zouden wij, als wij God werkelijk liefhebben, niet geïnteresseerd zijn in wat Hij wil? In wat zijn prioriteiten zijn, in hoe Hij het goede leven voor zich ziet?

Paulus begint in dit gedeelte bij de liefde die God voor ons heeft. Wij zijn kinderen die Hij liefheeft! En die liefde zet je dan ook in beweging. Je wordt op weg gestuurd om zijn wil te zoeken: de weg van de liefde. De weg van Christus.

Gebed: Heer, leer mij om U lief te hebben!

Zingen: GK (2017) Gezang 233

Zon op 08:43, onder 16:28 – Maan op 01:00, onder 13:27
Nieuwe maan 23 december

zondag 18 december

Lezen: Jakobus 4:1-3

En als u bidt, ontvangt u niets, omdat u verkeerd bidt.
Jakobus 4:3

Uw wil: Wees niet bang

Waar blijf je eigenlijk zelf nog, wanneer je 'laat uw wil gebeuren' bidt? Natuurlijk, deze bede gaat over het liefhebben van God (zie gisteren). Maar ik mag God toch ook vrijuit vragen om wat *ik* nodig heb? Dat is een vraag waarmee de christenen aan wie Jakobus schrijft, ook worstelen. Ze hebben, in een verdeelde gemeente vol problemen, van alles nodig. Ze bidden erom, maar krijgen... niets. God is toch een gulle geveer? Is dit 'laat uw wil gebeuren'?

Wat er hier misgaat, is de volgorde. Dat is 'verkeerde manier' van vers 3. De gelovigen zijn al bij 'geef ons het brood dat we nodig hebben!' En wat gebeurt er? Ze krijgen het niet. Ze zijn bang zelf iets tekort te komen, en precies die angst wordt bewaarheid. Denk nog eens aan die vergelijking met een relatie. Wat gebeurt er wanneer je gericht ben op jezelf – wanneer je vecht om liefde of aandacht te krijgen, dat die ander jou tegemoetkomt? Je zult het niet krijgen. Je relatie zal verschrompelen, omdat je tegenover elkaar komt te staan. Wanneer je je angst overwint en eerst zoekt naar wat de ander wil, zal je relatie bloeien. Je zult precies datgene krijgen waar je niet naar hebt gestreefd!

'Laat uw wil gebeuren' is God vragen om jouw angst dat je iets tekort komt, te overwinnen. Hij is jouw genadige Vader, Hij geeft met gulle hand! Vertrouw erop dat wie allereerst zijn koninkrijk zoekt, al het andere erbij gegeven zal worden.

Gebed: Vader, bevrijd mij van de angst iets tekort te komen!

Zingen: Psalm 18:1

Zon op 08:44, onder 16:28 – Maan op 02:15, onder 13:38
Nieuwe maan 23 december

Lezen: Romeinen 8:27-30

Wie Hij al van tevoren heeft uitgekozen, heeft Hij er ook van tevoren toe bestemd om evenbeeld te worden van zijn Zoon.

Romeinen 8:29a

Uw wil: Masterplan

Hoe herken ik de wil van God in mijn leven? Zijn dat briefjes uit de hemel die me vertellen welke schoolkeuze ik moet maken, wat mijn ideale partner is en of ik wel of niet moet verhuizen naar dat leuke huis? Natuurlijk: betrek God in al je keuzes! Maar Gods wil in ons leven is niet dat Hij ons bij elke afslag de goede richting wijst. Het heeft niet met 'iets' te maken, maar met 'Iemand': Jezus zelf.

Paulus legt in de Romeinen-brief uit dat dit Gods 'masterplan' is. Niet voor niets bidden we dat Gods wil mag gebeuren 'op aarde zoals in de hemel'. Zoals Christus koning is in de hemel en zijn goedheid daar alles doortrekt, zo wil Hij het ook in jouw leven laten zijn. Of, zoals de Nederlandse popzanger Alain Clark met zijn zoon Dane zingt: *Every time I look at you / I see myself!* (Elke keer als ik naar je kijk / zie ik mezelf!)

We bidden, dat zagen we al eerder, hiermee niet om een gemakkelijke weg. Maar wat is het een vreugdevolle weg! Wat is het mooi om van Jezus te leren om lief te hebben, om 'nee' te zeggen tegen de verleiding om te roddelen, om los te komen van je geldzucht en met plezier weg te kunnen geven, om oprecht dankbaar te kunnen zijn over je gebrekkige gemeente in plaats van mee te doen met het gemopper... wat een vrijheid! We bidden om ons eigen geluk!

Gebed: Heer Jezus, leer mij om vreugde te ontdekken in het volgen van U!

Zingen: GK (2017) 209:1, 3

Zon op 08:44, onder 16:28 – Maan op 03:34, onder 13:52
Nieuwe maan 23 december

dinsdag 20 december

Lezen: Exodus 16:9-20

Mozes verbood om ook maar iets ervan tot de volgende dag te bewaren.

Exodus 16:19

Ons brood: dag voor dag

Eindelijk! We zijn aangekomen bij het gedeelte van het Onze Vader waarin wij iets mogen vragen. Dat is de reden waarom veel mensen überhaupt bidden, nietwaar? Gebed verandert iets! Opvallend genoeg leert Jezus ons hier echter niet bidden om een volle voorraadkast, maar brood voor één dag. 'Geef ons *vandaag* het brood dat wij nodig hebben.' Waarom doet Hij dat?

Jezus leert ons niet toevallig op deze manier bidden. Hij sluit met deze bede aan bij het verhaal van het manna in de woestijn. Daar kreeg het volk Israël van God brood uit de hemel. Maar, opvallend genoeg: steeds slechts voor één dag. Het moet bijzonder spannend zijn geweest voor het volk: zou het er morgen wel weer liggen? En op vrijdagavond, als ze een dubbele portie hebben geraapt: zou het echt niet bederven, zoals op andere dagen wel gebeurt?

Het zijn niet twee toevallige eigenaardigheden in dit verhaal, maar een oefening in vertrouwen. God wil geen afstandelijke relatie met ons, maar Hij verlangt ernaar om dagelijks met ons om te gaan. Geen totaal veranderd huwelijk, maar de liefde die je vandaag nodig hebt voor je man of vrouw. Niet een einde aan al je geldzorgen, maar dankbaarheid om vandaag te leven met wat Hij je heeft gegeven. Vandaag geeft Hij je wat je nodig hebt. Morgen? Dan is Hij er ook weer. En jij?

Gebed: Leer me Heer, om vandaag op U te vertrouwen.

Zingen: Psalm 78:2, 7

Zon op 08:45, onder 16:29 – Maan op 04:59, onder 14:09
Nieuwe maan 23 december

Lezen: Matteüs 7:7-11

Hoeveel te meer zal jullie Vader in de hemel dan het goede geven aan wie Hem daarom vragen?

Matteüs 7:11b

Ons brood: Vrijmoedig vragen

In ons huis moet er af en toe wat geklust worden. Je kent het wel: een schilderijtje ophangen, een band plakken, een behangetje aanbrengen, noem maar op. Meestal ben ik degene die dat soort klusjes opknaapt. Dat levert bij onze kinderen een beeld op dat ik zo ongeveer alles wel kan maken. Als er wat kapotgaat, klinkt al gauw: 'O, dat kan papa wel maken hoor!' Meestal is dat makkelijker gezegd dan gedaan...

Toch is het dit kinderlijk vertrouwen wat Jezus ook ons voorhoudt in deze bede. We vragen immers ons dagelijks brood aan onze *vader!* En is het niet kenmerkend voor ouders en kinderen dat hun harten verbonden zijn? Ouders worden blij en gelukkig wanneer hun kinderen blij en gelukkig zijn. Stiekem – ik zal het maar eerlijk zeggen – vind ik het fantastisch als een compleet vernietigd autootje bij mij wordt neergelegd. 'Pap, wil jij hem even maken?'

Hoeveel te meer, zegt Jezus, hoeveel te meer zou dat dan niet het geval zijn bij je hemelse Vader? Durf jij vrijmoedig te vragen wat je voor vandaag nodig hebt, in de wetenschap dat God niets liever doet dan het goede schenken aan zijn geliefde kind?

Gebed: Dank U wel Vader, dat uw hart verbonden is met dat van mij!

Zingen: GK (2017) Gezang 234

Zon op 08:46, onder 16:29 – Maan op 06:28, onder 14:33
Nieuwe maan 23 december

donderdag 22 december

Lezen: 2 Korintiërs 12:6-10

Ik heb de Heer driemaal gesmeekt me van hem te bevrijden, maar Hij zei: je hebt niet meer dan mijn genade nodig, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid.
2 Korintiërs 12:8-9

Ons brood: Krijgen wat je vraagt

Ben jij het bidden ook wel eens moe? Je bidt al zo lang dat je een leuke man of vrouw mag tegenkomen, maar God lijkt het niet te horen. Je zus is ziek en ondanks alle gebeden om genezing, lijkt het toch de verkeerde kant op te gaan. Je financiële problemen houden aan, ondanks jouw hoop en gebed om een wonder. Langzaam maar zeker stop je met ervoor te bidden. God hoort het niet, of Hij wil het niet horen. Het lijkt in tegenstelling te staan met wat we gisteren hebben geleerd: God doet niets liever dan het goede aan ons schenken! Maar bedenk dan dat we bidden tot onze Vader. Wij zijn dus kinderen. En is het allergevaarlijkste wat je kunt doen niet aan een kind *alles* geven wat het vraagt? Het zal in stopcontacten peuteren, met messen spelen, met gevaarlijke schoonmaakmiddelen prutsen – noem maar op. Nee: Vader, geeft ons niet alles wat we vragen. Dat kunnen we leren uit het meest beroemde onverhoorde gebed uit de Bijbel. Paulus vroeg om kracht, om energie, om focus, zodat hij iedereen over Jezus kon vertellen. Dat is geen onbelangrijk gebed, nietwaar? Toch verhoorde God het niet. Paulus had kracht nodig, maar die geeft God door hem zwak te maken. Hij kreeg niet wat hij vroeg, maar wel wat hij nodig had.

Gebed: Leer mij om te zien Heer, dat ook mijn onverhoorde gebeden gaven van U zijn!

Zingen: Nieuwe Liedboek 911:1, 2, 4

Zon op 08:46, onder 16:30 – Maan op 07:58, onder 15:09
Nieuwe maan 23 december

Lezen: Matteüs 14:13-21

Hij sprak het zegengebed uit en brak de broden; Hij gaf ze aan de leerlingen en de leerlingen gaven ze door aan de mensen.

Matteüs 14:19b

Ons brood: Vragen om te delen

Wanneer je een huis hebt naast een treinspoor, dan hoor je na verloop van tijd de intercity die elk kwartier langs raast niet meer. Zo kan ook het Onze Vader een gebed zijn waar je eigenlijk het bijzondere niet meer van hoort. Een van de dingen die verloren kan gaan, is de meervoudsvorm van dit gebed. Het is 'Onze Vader' en we bidden ook om 'ons' brood. Dit gebed is groter dan jij alleen, en het tilt je uit boven jezelf. Je vraagt om brood om te delen.

Inderdaad: delen is moeilijk. Er sterven inmiddels meer mensen aan obesitas dan aan ondervoeding. Wat maakt dat 'geef *ons* het brood dat wij nodig hebben' een urgent gebed! Wat hebben we het nodig dat we leren om te delen wat we ontvangen hebben.

Als er iemand is, die ons dit kan leren, dan is het Jezus wel. Hij komt ter wereld in een voederbak, een broodtrommel. Delen zit in zijn DNA. Breekt Hij brood, dan is er genoeg voor 5.000 – en er blijft nog over. Vaak vragen we ons af: wie ben ik nou, wat kan ik nou, wat heb ik nu eigenlijk om te delen? Maar die vragen stoppen pas, wanneer je jouw kruimeltje aan Jezus geeft en Hem laat delen. Pas dan ontdek je hoe rijk je bent.

Gebed: Heer, leer mij delen van wat U mij heeft gegeven.

Zingen: Nieuwe Liedboek 1005:1, 3

Zon op 08:47, onder 16:30 – Maan op 09:21, onder 16:03
Nieuwe maan 11:17

zaterdag 24 december

Lezen: Marcus 2:1-12

Hij heeft ons gered uit de macht van de duisternis en ons overgebracht naar het rijk van zijn geliefde Zoon, die ons de verlossing heeft gebracht: de vergeving van onze zonden.

Kolossenzen 1:13

Onze zonden: Het kwaad in de ogen kijken

In het hart van het Onze Vader vind je de bede om de vergeving van onze zonden. In het evangelie ontdek je dat dat de kern is van Jezus' werk: zijn genezing van de verlamde man is geen wonder op zich, maar bewijs dat Hij de autoriteit heeft om zonden te vergeven. Dit is de kern van zijn werk, dus het is geen wonder dat Jezus ons hierom leert bidden. Hij leert ons met deze bede het kwaad in de ogen kijken.

Vergis je niet: het is geen makkelijk gebed. In plaats van onze voorouders vergeven om hun tekortkomingen, halen we liever hun standbeelden omver. En doen we zelf iets verkeerd, dan maken we onze fouten liever goed, dan dat we om vergeving vragen. Een lange vakantievlucht compenseer je met het planten van wat bomen, dus vergeving is niet nodig, nietwaar?

Samen met een aantal andere voorgangers stond ik in een kring. Toen het mijn beurt was, zei ik: 'Ik ben Bart, en ik heb de neiging om over anderen te heersen.' De gangbare reactie bleef uit: geen klopje op mijn rug. De anderen zeiden ook niet dat het wel meeviel. In plaats daarvan knikten zij en zeiden: 'Dat klopt Bart, jij hebt de neiging om over anderen te heersen!' Raar maar waar: toen we allemaal waren geweest, leek het alsof we tien kilo lichter waren.

Gebed: Heer, leer ons het kwaad in de ogen te kijken.

Zingen: Psalm 130:1-4

Zon op 08:47, onder 16:31 – Maan op 10:26, onder 17:18
Eerste kwartier 30 december

Lezen: Matteüs 18:21-27

Zo ver het oosten is verwijderd van het westen, zo ver heeft Hij onze zonden van ons verwijderd!

Psalm 103:12

Onze zonden: Barmhartige Vader

Het is bij de bede 'vergeef ons onze schulden' fundamenteel om te zien aan wie we eigenlijk vergeving vragen. Eerder heeft Jezus ons geleerd om God aan te spreken met 'Onze Vader.' Jezus leert ons bidden tot de barmhartige Vader, in de overtuiging dat Hij niets liever doet dan vergeven.

Dat ontdekt ook de knecht in de gelijkenis die Jezus hier vertelt. 'Heb geduld met mij, ik zal u alles terugbetalen!' roept hij wanhopig uit als zijn schuld gemeld wordt aan de koning. Maar de koning gaat er niet eens op in. De schuld die de knecht heeft, is gigantisch – vandaag de dag ongeveer 9 miljard euro – maar wordt kwijtgescholden. Een ongeken-de daad, die voortkomt uit het barmhartige hart van God.

Wat klaagt jou aan? Wat knaagt aan je, ergens diep in je hart? Waar dwalen jouw gedachten heen op onbewaakte ogenblikken? Realiseer je dat wanneer je daar liever niet bij stilstaat, je eigenlijk klein denkt over Gods genade! Sta er in plaats daarvan eens rustig bij stil en breng het aan het licht bij God. Hij schrikt niet van het gewicht van jouw schuld, in dat vertrouwen mag je leven. in Jezus' geboorte zien we juist dat Hij Zich klein wil maken om jou te kunnen vergeven.

Gebed: Heer, leer mij vertrouwen op uw genade.

Zingen: Psalm 32:1, 2

Zon op 08:47, onder 16:32 – Maan op 11:11, onder 18:47
Eerste kwartier 30 december

Lezen: Matteüs 18:21-27

Tegen U, tegen U alleen heb ik gezondigd. Ik heb gedaan wat slecht is in uw ogen.

Psalm 51:6

Onze zonden: Verantwoordelijkheid nemen

We staan vandaag nog een keer stil bij de gelijkenis van Jezus uit Matteüs 18. Wat opvalt, is dat hier knechten optreden met verantwoordelijkheid. 'Een koning wilde rekenenschap vragen aan zijn dienaren.' Het gaat hier niet om arme stakkers die voor de koning werken, maar om verantwoordelijke knechten die belasting innen namens de koning. Navolgers van koning Jezus hebben verantwoordelijkheid. De bede om vergeving is niet omdat je een 'hulpeloos maar schuldig' figuur bent. Je hebt verantwoordelijkheid gekregen!

Dat is belangrijk, want onze spijt is vaak op onszelf gericht. Een oplichter die betrapt wordt kan ongelofelijk spijt hebben. Regelmatig is dit vooral *zelfmedelijden*: spijt omdat hij gepakt is, omdat hij publiekelijk te schande staat, omdat de inkomstenbron is opgedroogd en er waarschijnlijk een flinke verrekening volgt.

Jezus leert ons biddend onze verantwoordelijkheid te nemen. Niet: 'Vergeef me dat ik me liet gaan tegen m'n vrouw, maar ze weet toch wel dat ze niet aan m'n hoofd moet zeuren?' Of: 'Vergeef me dat ik geen tijd had voor die straatkrantverkoper, maar ik kan nu eenmaal niet de hele wereld redden!' Dat zijn geen gebeden tot God, maar uitspraken die je eigen gedrag rechtvaardigen. Jezus vraagt ons om verantwoordelijkheid te nemen. Dat kan, want Kerst, dat we ook vandaag nog vieren, heeft een wisseling van de macht aangekondigd. Nu zijn we in dienst van Koning Jezus!

Gebed: Heer, leer mij verantwoordelijkheid te nemen voor mijn fouten.

Zingen: Psalm 51:1, 4

Zon op 08:48, onder 16:32 – Maan op 11:41, onder 20:20
Eerste kwartier 30 december

Lezen: Matteüs 18:28-35

Want als jullie anderen hun misstappen vergeven, zal jullie hemelse Vader jullie ook vergeven. Maar als je anderen niet vergeeft, zal jullie hemelse Vader jullie misstappen evenmin vergeven.

Matteüs 6:14-15

Onze zonden: Genade doorgeven

Misschien trok je je wenkbrauwen op toen je het tweede deel van die gelijkenis van Jezus las. Het lijkt vreemd dat de koning die knecht zo streng straft wanneer die een kleine schuld niet kwijtscheldt. Maar het punt is dat deze knecht belasting int namens de koning. Dat wat hij moest innen, heeft hij niet gedaan, maar gelukkig is zijn schuld kwijtgescholden. Nu kan hij op weg om de belastingschuld van de mensen kwijt te schelden! Maar hij doet het tegenovergestelde. In plaats van de genade doorgeven die hij heeft ontvangen, verrijkt hij zichzelf. De belasting die hij int, hoeft hij nu immers niet meer aan de koning terug te betalen...

Nee, wij verdienen onze vergeving niet bij elkaar door zelf te vergeven. Gods vergeving is een genadevolle daad! Tegelijkertijd leert Jezus ons bidden dat die vergeving niet zonder uitwerking blijft in ons leven. We bidden of we mensen mogen zijn die ruimhartig en barmhartig zijn genade doorgeven. Zeker ook naar onszelf toe: zouden we niet geduldig en genadig zijn voor ons onszelf wanneer God dat is?

Dat we erom bidden, betekent niet dat het nu wel vanzelf zal gaan. Juist het gebed schakelt onszelf in. Dit gebed vraagt is een keuze tot navolging. Genadig spreken, denken en doen, door zijn kracht.

Gebed: Heer, geef me de vreugde van uw genade!

Zingen: Opwekking 378 of Psalm 51:5

Zon op 08:48, onder 16:33 – Maan op 12:02, onder 21:51
Eerste kwartier 30 december

woensdag 28 december

Lezen: 1 Petrus 1:1-7

Ook al moet u nu tot uw verdriet nog een korte tijd allerlei beproevingen verduren.

1 Petrus 1:6b

Onze beproeving: Vaders liefdevolle bescherming

Een tijdje geleden brak onze jongste zoon zijn sleutelbeen na een val op de camping. Hij had er een week lang flink last van. Ik zie hem nog voorzichtig voetje voor voetje door het zwembad schuifelen, waar hij normaal altijd heerlijk in speelt. Als ouders waren we veel bezig om de vakantie voor hem toch een beetje leuk te houden, en we hielden hem tijdens het (voorzichtige!) spelen goed in de gaten. Wat een zorg komt er dan ineens los voor je kind!

Jezus leert ons bidden: breng ons niet in beproeving. Inderdaad: beproevingen zijn soms nodig om ons dingen te leren (daarover later meer), maar ze zijn geen doel op zich. Daarom kan Petrus zeggen dat de beproevingen er zijn 'tot uw verdriet'. Er is pijn, moeite, angst, verdriet, boosheid en wat al niet meer in het leven van christenen. Het is beter om dat maar gewoon te erkennen, dan om het weg te moffelen. Maar als ouders al zo zorgend om hun kinderen heen staan in de beproeving, zou onze hemelse Vader zijn kinderen dan niet nog veel meer met zijn zorg omringen? Zou Hij, die ons zijn eigen Zoon heeft gegeven, ons met Hem niet alles schenken? Deze bede leert ons om in de beproeving naar onze liefdevolle Vader te kijken, en te vertrouwen op zijn bescherming, aandacht, en zorg. Die is er juist dan!

Gebed: Vader, leer mij vertrouwen op uw liefdevolle zorg, juist als ik het moeilijk heb.

Zingen: GK (2017) Gezang 238

Zon op 08:48, onder 16:34 – Maan op 12:18, onder 23:16
Eerste kwartier 30 december

donderdag 29 december

Lezen: Jakobus 1:1-8

Want u weet: wanneer uw geloof op de proef wordt gesteld, leidt dat tot standvastigheid.

Jakobus 1:3

Onze beproeving: De test

Waarschijnlijk heb ook jij weleens iets meegemaakt waarin je door jezelf verrast werd: je wist niet dat je zo boos kon worden bijvoorbeeld, of juist het tegenovergestelde: je wist niet dat je zoveel liefde bij je droeg! Bijna altijd zijn dit momenten waarop de druk er even flink op komt te staan: tegenslagen, teleurstellingen, ziekte. In de beproeving wordt ons ware karakter duidelijk.

Jezus leert ons de bede 'breng ons niet in beproeving', omdat we moeilijkheden kunnen verwachten. De Heer zoekt ons hart, en waar wordt ons hart meer gevormd dan in de beproeving? Daarom kan Jakobus ook, ietwat paradoxaal, zeggen dat het tot 'grote blijdschap moet leiden' wanneer we allerlei moeiten moeten doorstaan. Ze geven de gelegenheid om je hart te laten vormen! En dat is goed nieuws. Want ligt in de verrassing over een beproeving niet het grootste lijden? 'Het is oneerlijk!' roepen we, wanneer we bij een plotselinge reorganisatie onze baan kwijtraken. 'Mijn burn-out duurt nu al twee jaar, is het nu nog niet klaar?'

Ik ga niet liegen: beproevingen gaan er komen, of misschien zit je er al wel middenin. Maar verheug je dat de Heer, die zelf weet wat het is om beproefd te worden, erbij is. Bid-dend, roepend, smekend tot Hem ontvang je de genade om meer en meer gevormd te worden, gelijkvormig aan Hem-zelf.

Gebed: Dank U, Heer, dat U de beproevingen in mijn leven wilt gebruiken om mij te vormen!

Zingen: GK (2006) Gezang 8

Zon op 08:48, onder 16:35 – Maan op 12:31, onder --
Eerste kwartier 30 december

vrijdag 30 december

Lezen: Matteüs 26:36-46

Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen.
Matteüs 26:41

Onze beproeving: Van klein naar groot

Jezus vraagt aan zijn drie meest intieme leerlingen iets kleins: blijf wakker en bid. Petrus, Jakobus en Johannes zijn dit als joodse mannen gewend. In de Pesach-nacht stond na de viering waken en bidden op het programma (Ex. 12:42). Waken was en is een vast onderdeel van de joodse Pesach-viering. Niets vreemds dus, wat Jezus vraagt. Maar voor deze kleine test – je kunt het nauwelijks een beproeving noemen – falen de discipelen. Ze vallen in slaap, waken noch bidden.

Bij het woord beproeving denken we al gauw aan grote levensgebeurtenissen, maar de Bijbel leert ons dat de kleine momenten juist van heel grote betekenis zijn. Kijk maar eens naar Petrus. Hij doorstaat de kleine beproeving dus niet, en nu de grote beproeving komt, de arrestatie van Jezus, grijpt hij naar het zwaard. Verderop in deze zwarte nacht zal hij tot drie keer toe Jezus verloochenen.

Wat doe je, wanneer je bij het inladen van je weekendboodschappen ontdekt dat je de krat bier voorop je wagentje niet hebt afgerekend? Wat doe je, wanneer je buurjongetje per ongeluk een kras op je auto maakt? Wat doe je met je gedachten aan je knappe buurman of -vrouw op een onbewaakt ogenblik? Dat zijn geen onbelangrijke momenten, maar kleine testen waarin je gevormd wordt voor de dag van de grote test. Bid dat je deze beproevingen in zijn kracht doorstaat!

Gebed: Heer, leer mij om op de kleine momenten van beproeving te reageren met geloof, hoop en liefde!

Zingen: Psalm 31:1, 2

Zon op 08:48, onder 16:36 – Maan op 12:43, onder 00:38
Eerste kwartier 02:21

Lezen: Hebreëën 4:14-16

Want de hogepriester die wij hebben is er een die met onze zwakheden kan meevoelen, juist omdat hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, met dit verschil dat hij niet vervallen is tot zonde.

Hebreëën 4:15

Onze beproeving: het gevaar

Je hoort in het bijbelgedeelte van vandaag die zesde bede van het Onze Vader terug: Jezus is op de proef gesteld, maar niet vervallen tot zonde. Nee, Jezus leert ons niet bidden om redding van de straf, wanneer we in de beproeving struikelen. We hebben immers al 'vergeef ons onze zonden' leren bidden! In plaats daarvan is de vervolgzin van de zesde bede: 'maar red ons uit de greep van het kwaad.' Het kwaad (of: de zonde), dát is het grootste gevaar in de beproeving. Met 'zonde' bedoelt de Bijbel niet het overtreden van een regeltje in het wetboek van God. God is geen flitspaal die afgaat op een moment dat je niet oplet. De reden waarom Jezus ons leert bidden om uitredding van de zonde, is omdat zonde het goede leven bederft. In de beproeving is het grootste gevaar dat we Jezus' zelfopofferende barmhartigheid, liefde en genade niet meer weerspiegelen – en dus ook niet meer doorgeven.

Wat mooi dat dit allereerst een gebed in plaats van een gebod is! Jezus leert ons erom bidden, omdat Hij dit aan ons wil geven. Je kunt het niet in eigen kracht, maar Hij, die staande is gebleven, wil je zijn Geest geven.

Gebod: Heer Jezus, geef me veel van uw Geest zodat ik de weg naar het goede leven mag gaan!

Zingen: Gezang 477

Zon op 08:48, onder 16:37 – Maan op 12:55, onder 01:57
Volle maan 7 januari